

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC

Factors Affecting High School Students' Decision to Study an Undergraduate Degree or its Equivalent in EEC Area

อนุพงศ์ ทึ่งในธรรม^{1*} สลิลาทิพย์ ทิพย์ไกรสร¹ และภูวดล ศิริรังษี¹

Anupong Thuengnaitham^{1*} Salilathip Thippayakraison¹ and Poovadol Sirirangsi¹

Received: March 1, 2023; Revised: July 18, 2023; Accepted: July 19, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถาบันการศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการเงิน และด้านครอบครัว โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC จำนวน 1,126 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทั้ง 4 ด้านเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC โดยปัจจัยด้านสถาบันการศึกษามีความสำคัญเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ ด้านหลักสูตร ด้านการเงิน และด้านครอบครัว โดยมีค่าเฉลี่ย 4.33 4.24 4.00 และ 3.82 ตามลำดับ จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงขั้นพบว่า ตัวแปรทำนายด้านสถาบันการศึกษา ด้านหลักสูตร และด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยทั้ง 3 ปัจจัย สามารถร่วมทำนายการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC ได้ร้อยละ 45.8

คำสำคัญ : ปัจจัย; การตัดสินใจ; การเข้าศึกษาต่อปริญญาตรี; เขตพื้นที่ EEC; การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงขั้น

¹ คณะการจัดการโลจิสติกส์และการคมนาคมขนส่ง สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

¹ Faculty of Logistics and Transportation Management, Panyapiwat Institute of Management

* Corresponding Author, Tel. 08 9494 0894, E - mail: anupongthu@pim.ac.th

Abstract

This quantitative research aimed to study the factors affecting the decision-making for high school students to study an undergraduate degree or its equivalent in Eastern Economic Corridor (EEC) area. Four aspects were investigated, including higher educational institution, curriculum, financial, and family factors. Questionnaires were used to collect data from 1,126 high school students or equivalent who study at a school in the EEC area. The results revealed that both general and specific aspects significantly affected high school students' decision to study undergraduate degree in EEC area. The first-order factor was higher educational institution ($\bar{X} = 4.33$), followed by curriculum ($\bar{X} = 4.24$), financial ($\bar{X} = 4.00$), and family ($\bar{X} = 3.82$), respectively. The results also revealed that higher educational institution, curriculum, and family factors were positively related to the decision-making at the 0.01 significant level. Moreover, higher educational institution, curriculum, and family factors could be predictors for high school students' decision-making to study undergraduate degree or equivalent in EEC area. These factors accounted for 45.8 % of total variance.

Keywords: Factors; Decision Making; Study Undergraduate Degree; EEC Area; Hierarchical Multiple Regression Analysis

บทนำ

โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) มีเป้าหมายยกระดับพื้นที่เขตเศรษฐกิจภาคตะวันออกให้กลายเป็น “World-Class Economic Zone” รองรับการลงทุนอุตสาหกรรม Super Cluster และอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต เป็นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและการลงทุนสนับสนุน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายสอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ภายใต้กรอบการลงทุนร่วมภาครัฐและเอกชน ครอบคลุมพื้นที่นำร่อง 3 จังหวัดคือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2561) โดยข้อมูลจากกองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงาน (กระทรวงแรงงาน, 2560) กล่าวว่าภายในปี พ.ศ. 2570 การจ้างงานจะมีความต้องการเพิ่มขึ้นจากการเกิดเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมเป้าหมายต่าง ๆ ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการวางรากฐาน ตั้งแต่ภาคการศึกษาในการร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน เพราะการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาทุนมนุษย์ที่สามารถต่อยอดไปเป็นทุนทางปัญญาในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2560) ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการผลิตบุคลากรเพื่อเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม

ปัจจุบันปัญหาที่พบคือ ระบบการศึกษาผลิตบุคลากรและทักษะไม่ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ ส่งผลให้เกิดปัญหาการว่างงาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) แต่การแก้ปัญหาเฉพาะสถานประกอบการอาจส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้เรียนในสิ่งที่ตรงกับความต้องการและสนใจ และไม่ก่อให้เกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนี้การเปิดหลักสูตรในปัจจุบันของสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนมีเป็นจำนวนมาก ในบางหลักสูตรและในบางสถาบันมีจำนวนผู้เรียนไม่เป็นไปตามแผนการรับสมัคร เนื่องจากมีการเปิดหลักสูตรโดยไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ (มหาวิทยาลัยบูรพา, 2564) หากพิจารณาเฉพาะในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พบว่ามีสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน ทำให้มีการแข่งขันมากขึ้นในการรับสมัครนักศึกษา การจัดการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

จึงควรมีการปรับปรุงแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ และอาชีพ โดยการปรับหลักสูตรการศึกษาให้ทันสมัย และให้ความสำคัญกับการพัฒนาทุนมนุษย์ควบคู่กับศึกษาความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้การศึกษาสัมฤทธิ์ผลเพิ่มขึ้น ดังนั้นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC เป็นสิ่งที่ต้องศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้และการสอนให้ตรงความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับความต้องการสถานประกอบการ

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านการเงิน และปัจจัยด้านครอบครัว งานวิจัยของจำลอง นามูลตรี, วัลภา สบายยิ่ง และนิธิพัฒน์ เมฆขจร (จำลอง และคณะ, 2563) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่ามีสองปัจจัยที่ส่งผลคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ในส่วนของการรับรู้โลกของอาชีพและการทำงาน ความคาดหวังของครอบครัว และปัจจัยด้านชื่อเสียงของสถาบันที่จะศึกษาต่อ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนพัฒน์ อินทวิ (ธนพัฒน์, 2564) ที่พบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และด้านสภาพแวดล้อม เป็นสี่ในหกองค์ประกอบที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกสถาบันการศึกษาเพื่อเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีงานวิจัยที่สนับสนุนปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ผู้เรียนจะให้ความสำคัญกับความมีชื่อเสียงของสถาบัน มหาวิทยาลัย โดยต้องเป็นที่ยอมรับของสังคม รวมไปถึงการจัดอันดับจากหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะเป็นสิ่งที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับตัวผู้เรียน และผู้ปกครองในการพิจารณาเข้าศึกษาต่อ (อุรัชชา และสมเกียรติ, 2565; มีสิทธิ์, 2559) ตลอดจนสภาพแวดล้อม บรรยากาศในการเรียนรู้ สถานที่และบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัย ถูกนำมาพิจารณา นอกจากนี้การเดินทาง การคมนาคม ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยก็มีความสำคัญไม่น้อยกว่าด้านอื่น ๆ (รุจิรา, 2561)

ปัจจัยด้านหลักสูตร หลักสูตรที่เปิดสอนต้องเป็นหลักสูตรที่ทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพียบพร้อมไปด้วยคณาจารย์ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญ มีอุปกรณ์การเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนการศึกษาที่ทันสมัย (วัลย์พร และคณะ, 2563; ศศิวิมล, 2554) และหากเป็นหลักสูตรที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปประกอบอาชีพได้ตามที่ตนเองต้องการ และเมื่อเลือกศึกษาต่อในสถาบันหรือหลักสูตรนั้นจะมีความก้าวหน้าในอาชีพการงานในอนาคต ผู้เรียนจะนำประเด็นเหล่านี้มาใช้พิจารณาในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา (ศรีสุนันท์ และกิตติศักดิ์, 2562; ดรุชา, 2560)

ปัจจัยด้านการเงิน ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร เป็นปัจจัยที่ผู้เรียนจะพิจารณาโดยจะมีการเปรียบเทียบกับสถาบันอื่น ตั้งแต่ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมการศึกษา ทุนสนับสนุนการศึกษา กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา รวมไปถึงส่วนลดค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ระบบผ่อนชำระค่าเล่าเรียน ล้วนส่งผลต่อการตัดสินใจ (อุรัชชา และสมเกียรติ, 2565; ันยากร, 2558)

ปัจจัยด้านครอบครัว การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อนอกเหนือจากตัวผู้เรียนเองแล้วนั้น ยังมีอิทธิพลจากบุคคลภายนอกที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ เช่น บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือญาติพี่น้อง ตั้งแต่การให้ข้อมูล การสนับสนุนทั้งการเงินและกำลังใจ คำชี้แจง การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ตลอดจนการสร้างแรงบันดาลใจ เนื่องจากในบางครั้งผู้เรียนอาจจะไม่แน่ใจ หรือตัดสินใจไม่ได้ในขั้นตอนสุดท้าย บุคคลเหล่านี้จะมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ชนิษฐา และคณะ, 2560; ทรงธรรม และคณะ, 2556)

งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถาบันการศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการเงิน และด้านครอบครัว เพื่อนำมาเป็นกรอบในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC เพื่อมีข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อและสามารถนำปัจจัยเหล่านั้นมาทำนายผลการตัดสินใจ

ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสถาบันการศึกษาของภาครัฐและเอกชนในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะพื้นที่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในการนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนการเปิดหลักสูตร การปรับปรุงคุณภาพ ตลอดจนสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC
2. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรทำนายกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC

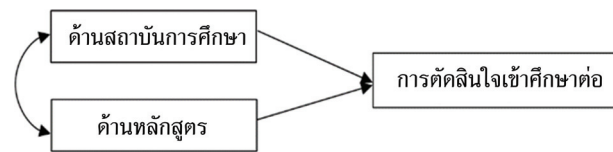
กรอบแนวคิดการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย การศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC โดยใช้ตัวแปรทำนายในสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น ดังกรอบแนวคิดการวิจัยรูปที่ 1

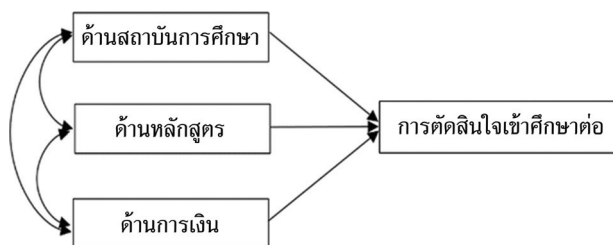
ชั้นที่ 1

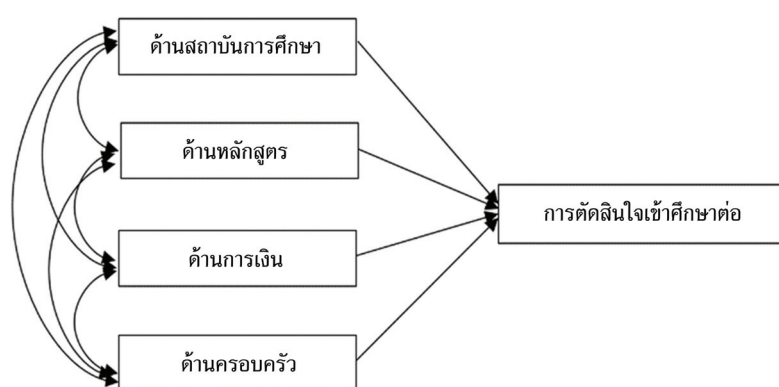
ชั้นที่ 2

ชั้นที่ 3

ชั้นที่ 4

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยโดยการใช้ตัวแปรทำนายในสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสอบถาม เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา โดยโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีพื้นที่ครอบคลุม 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เนื่องด้วยโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Easter Economic Corridor: EEC) ครอบคลุมพื้นที่นำร่อง 3 จังหวัด ประกอบไปด้วย จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในโรงเรียนที่อยู่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยขั้นที่ 1 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่งตามที่ตั้งของโรงเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดชลบุรี (กลุ่มที่ 1) โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดระยอง (กลุ่มที่ 2) และโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา (กลุ่มที่ 3) ขั้นที่ 2 ทำการสุ่มแบบการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการสุ่มแยกตามกลุ่ม โดยใช้สูตรกรณีจากการทราบขนาดประชากรที่แท้จริง ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ยฺทธ, 2552) แบ่งเป็นกลุ่มที่ 1 จำนวน 626 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 277 คน และกลุ่มที่ 3 จำนวน 223 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,126 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบ Likert Scale โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดคะแนนดังนี้ ระดับมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 5 คะแนน ระดับมากมีค่าเท่ากับ 4 คะแนน ระดับปานกลางมีค่าเท่ากับ 3 คะแนน ระดับน้อยมีค่าเท่ากับ 2 คะแนน และระดับน้อยที่สุดมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา การใช้ภาษา และความชัดเจนของภาษา นำมาแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.95 ก่อนเก็บรวบรวมข้อมูลได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง โดยเก็บแบบสอบถามในห้องเรียนโดยใช้เวลาเก็บข้อมูลในช่วงหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง อธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามอย่างอิสระ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน ถึงวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2565 โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ทั้งหมด 1,126 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จะใช้การวิเคราะห์ใน 2 รูปแบบคือ 1) การวิเคราะห์ในรูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) การวิเคราะห์สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistic) โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation

Coefficient) เพื่อตรวจสอบตัวแปรอิสระว่ามีความสัมพันธ์กันเองเกิดขึ้นหรือไม่ และการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น (Hierarchical Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 678 คน คิดเป็นร้อยละ 60.20 และเพศชายจำนวน 448 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 โดยกว่าร้อยละ 88 มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 ขึ้นไป เมื่อพิจารณารายได้รวมต่อเดือนของครอบครัวพบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้รวมต่อเดือนต่อครอบครัวอยู่ที่ 15,000 - 30,000 บาท อยู่ที่ร้อยละ 29.66 รองลงมาคือ รายได้รวมต่อเดือนต่อครอบครัวมากกว่า 60,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 24.78 รายได้รวมต่อเดือนต่อครอบครัวอยู่ที่ 30,000 - 5,000 บาท ร้อยละ 23.27 ขณะที่รายได้รวมต่อเดือนต่อครอบครัวอยู่ที่ 45,000 - 60,000 บาท ร้อยละ 18.03 และรายได้รวมต่อเดือนต่อครอบครัวต่ำกว่า 15,000 บาท อยู่ที่ร้อยละ 4.26 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC ทั้งปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านการเงิน และปัจจัยด้านครอบครัว ที่ได้จากการเก็บแบบรวบรวมข้อมูล มาทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC

ปัจจัยด้านที่มีผลต่อการตัดสินใจ	$\bar{X}$	S.D.	1	2	3	4
1. ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา	4.33	.54	1			
2. ปัจจัยด้านหลักสูตร	4.24	.59	.596*	1		
3. ปัจจัยด้านการเงิน	4.00	.82	.427*	.442*	1	
4. ปัจจัยด้านครอบครัว	3.82	.68	.420*	.450*	.446*	1

* * Significant at 5 % level

ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC พบว่า ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านการเงิน และปัจจัยด้านครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.596 0.427 และ 0.420 ตามลำดับ ปัจจัยด้านหลักสูตรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านการเงิน และปัจจัยด้านครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.442 และ 0.450 ปัจจัยด้านการเงินมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.446 ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

จากผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC

มากที่สุดอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.33 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านหลักสูตรอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.24 ปัจจัยด้านการเงินอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.00 และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC น้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านครอบครัวที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.82

3. ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistic)

ผลการวิจัยด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น (Hierarchical Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรทำนาย ที่ได้จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และการทบทวนวรรณกรรม นำมาสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC โดยตัวแปรทำนายทั้ง 4 ตัว คือ 1) ด้านสถาบันการศึกษา 2) ด้านหลักสูตร 3) ด้านการเงิน และ 4) ด้านครอบครัว

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น

ขั้นตอนการทดสอบ	Coef.	Std.Err	95 % CI	p-value	R ²
ขั้นที่ 1					
ตัวแปรทำนาย ด้านสถาบันการศึกษา	.693	.028	.638, .749	.001**	.348
constant	1.219	.124	.977, 1.461	.001**	
ขั้นที่ 2					
ตัวแปรทำนาย ด้านสถาบันการศึกษา	.452	.033	.388, .518	.001**	.425
ตัวแปรทำนาย ด้านหลักสูตร	.369	.030	.310, .429	.001**	
constant	.697	.124	.454, .939	.001**	
ขั้นที่ 3					
ตัวแปรทำนาย ด้านสถาบันการศึกษา	.457	.034	.390, .523	.001**	.425
ตัวแปรทำนาย ด้านหลักสูตร	.374	.031	.312, .435	.001**	
ตัวแปรทำนาย ด้านการเงิน	-.011	.020	-.050, .029	.596	
constant	.703	.124	.459, .947	.001**	
ขั้นที่ 4					
ตัวแปรทำนาย ด้านสถาบันการศึกษา	.415	.033	.349, .480	.001**	.458
ตัวแปรทำนาย ด้านหลักสูตร	.320	.031	.259, .381	.001**	
ตัวแปรทำนาย ด้านการเงิน	-.056	.020	-.096, -.016	.006**	
ตัวแปรทำนาย ด้านครอบครัว	.201	.024	.153, .249	.001**	
constant	.526	.123	.285, .767	.001**	

CI = ช่วงความเชื่อมั่น (Confidential Interval), **Significant at 1 % level, *Significant at 5 % level

โดยขั้นที่ 1 เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสถาบันการศึกษากับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรทำนายเท่ากับ 0.693 และมีค่า p-value เท่ากับ 0.001 ค่า R² ของขั้นที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.348 ดังตารางที่ 2 เมื่อมีการเพิ่มตัวแปรทำนายด้านหลักสูตรเข้าไปในสมการ ในขั้นที่ 2 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรทำนายเท่ากับ 0.369 และมีค่า p-value เท่ากับ 0.001 ค่า R² ของขั้นที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.425 โดยค่าของ R² มีการเพิ่มขึ้นเมื่อมีการเพิ่มตัวแปรทำนาย ($\Delta R^2 = 0.077$)

ผลการทดสอบตัวแปรทำนาย ในขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวแปรทำนายด้านการเงินเข้าไปในสมการค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรทำนายมีค่าเท่ากับ -0.011 โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value = 0.596) โดยค่า

ของ R^2 มีค่าเท่ากับ 0.425 ซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากขั้นที่ 2 ดังนั้นการเพิ่มตัวแปรด้านการเงินจึงไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC

ผลการทดสอบในขั้นที่ 4 มีการเพิ่มตัวแปรทำนายด้านครอบครัวเพื่อดูความสัมพันธ์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรนี้มีค่าเท่ากับ 0.201 โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.001 โดยค่าของ R^2 มีค่า 0.458 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยเมื่อมีการเพิ่มตัวแปรทำนายด้านครอบครัว ($\Delta R^2 = 0.033$) ดังนั้นการเพิ่มตัวแปรด้านครอบครัว ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC อย่างมีนัยสำคัญ

จากผลที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น (Hierarchical Multiple Regression Analysis) โดยการเพิ่มตัวแปรทำนายเพื่อหาความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC พบว่า ด้านสถาบันการศึกษา ด้านหลักสูตร และด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC โดยสมการทำนายของทั้ง 4 ตัวแปรแสดงได้ดังนี้

$$\text{Decision} = 0.693\text{Institute} + 0.369\text{Curriculum} - 0.011\text{financial} + 0.201\text{family} + 0.526 \quad (1)$$

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC อยู่ในระดับมาก โดยสถาบันการศึกษาที่มีความทันสมัยและมีความพร้อมในทุกด้านเป็นปัจจัยสำคัญที่นักเรียนให้ความสำคัญที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของใจชนก ภาค้อต (ใจชนก, 2556) ที่พบว่าการพัฒนาด้านกายภาพของสถาบันการศึกษาส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษานั้นอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้หากเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของสังคมและตลาดแรงงาน จะมีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจำลอง นามูลตรี, วัลภา สบายยิ่ง และนิธิพัฒน์ เมฆขจร (จำลอง และคณะ, 2563) ที่พบว่าภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถาบันเป็นสิ่งที่สร้างความประทับใจให้กับนักเรียนและส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับมากที่สุด

ผลจากการใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น (Hierarchical Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบตัวแปรทำนายพบว่า ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC อยู่ที่ร้อยละ 34.8 ($R^2 = 0.348$)

ปัจจัยด้านหลักสูตรเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญรองลงมา มีความสัมพันธ์ทางบวก และสามารถทำนายผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC เพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 42.5 ($R^2 = 0.425$) นั้นหมายความว่าปัจจัยด้านหลักสูตรมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC อย่างมีนัยสำคัญ ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ที่ตัวแปรทำนายทั้งสองปัจจัยนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของอุรัชชา สุวพานิช และสมเกียรติ ชัยพิบูลย์ (อุรัชชา และสมเกียรติ, 2565) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่าปัจจัยด้านหลักสูตรเป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุด โดยผู้เรียนจะตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาหากหลักสูตรนั้นมีความน่าสนใจและตรงตามความต้องการของผู้เรียน สามารถเลือกวิชาเรียนได้หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของณัชชา สุวรรณวงศ์ (ณัชชา, 2560) ที่พบว่าปัจจัยด้านหลักสูตร เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก การเปิดสอนในหลักสูตร

สาขาวิชาที่สามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของนักเรียนนักศึกษา จะส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี นอกจากนี้จะต้องเป็นหลักสูตรที่ทันสมัย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับวไลยพร ชันตะคุ, จริญญา สมอุตร และนวัตน์วีดี ชินอัครวัฒน์ (วไลยพร และคณะ, 2563) ที่พบว่าหลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในระดับมาก

ตัวแปรทำนายตัวที่สามคือ ปัจจัยด้านการเงิน มีความสัมพันธ์ทางลบและไม่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC กล่าวคือ เมื่อร่วมทำนายกับตัวแปรทำนาย 2 ตัวข้างต้น อาจมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรทำนายอื่น ซึ่งไม่ได้หมายความว่าตัวแปรดังกล่าวไม่มีผลต่อการตัดสินใจ แต่อาจเป็นผลจากการที่กลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลาย โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาเรื่องรายได้รวมต่อเดือนต่อครอบครัว มากกว่าร้อยละ 60 มีรายได้รวมต่อเดือนต่อครอบครัวอยู่ที่ 30,000 ขึ้นไป สอดคล้องกับข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565) ที่รวบรวมข้อมูลรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในปี พ.ศ. 2564 ของจังหวัดชลบุรีอยู่ที่ 32,355.77 บาทต่อเดือน ทำให้ปัจจัยด้านการเงินไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC อันเป็นผลมาจากการที่จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่มีการจ้างงานสูง มีนิคมอุตสาหกรรมจำนวนมาก ทำให้ปัจจัยด้านการเงินไม่สามารถทำนายผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC ได้ เมื่อดูระดับความสำคัญพบว่าปัจจัยด้านการเงิน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องค่าครองชีพ และค่าธรรมเนียมการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของรุจิรา คงนุ้ย (รุจิรา, 2561) ที่พบว่าองค์ประกอบด้านราคามีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เพราะมีค่าหน่วยกิตและค่าลงทะเบียนที่ถูก อย่างไรก็ตามความแตกต่างของแต่ละพื้นที่ และบริบททางสังคมอาจส่งผลให้ผลที่ได้เปลี่ยนแปลงไป

เมื่อเพิ่มปัจจัยสุดท้ายคือ ปัจจัยด้านครอบครัวเข้าไปในการวิเคราะห์ สามารถทำนายผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC อยู่ที่ร้อยละ 45.8 ($R^2 = 0.458$) นั้นหมายความว่าปัจจัยด้านครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจเพิ่มขึ้นเล็กน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของไกรสิงห์ สุตสงวน (ไกรสิงห์, 2560) ที่พบว่าครอบครัวมีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านของการเข้าศึกษาต่อ อย่างไรก็ตามด้านรายได้ของครอบครัว และสภาพคล่องทางการเงินของครอบครัวเป็นปัจจัยย่อยที่ควรให้ความสำคัญจากสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันที่เพิ่งเริ่มฟื้นตัวจากการฟื้นตัวของภาคเอกชนและภาคการท่องเที่ยว (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2565)

ข้อสรุปของงานวิจัยนี้จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านหลักสูตร และปัจจัยด้านครอบครัว เป็นสามปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC ได้อยู่ที่ร้อยละ 45.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ปัจจัยที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย เพื่อให้ตรงกับรูปแบบการศึกษาและบริบททางสังคม

1.2 การวิจัยในครั้งนี้ทำในเขตพื้นที่นำร่อง 3 จังหวัด ในโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นเขตพื้นที่ที่มีสถาบันการศึกษาของภาครัฐและเอกชน ตลอดจนสถานประกอบการและนิคมอุตสาหกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเปรียบเทียบอาจไม่ตอบโจทย์ในพื้นที่ที่แตกต่างกันเรื่องของสภาพสังคมและการแข่งขัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายขอบเขตพื้นที่ศึกษา ให้กระจายไปยังกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากพื้นที่นำร่อง 3 จังหวัดในโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 ทำการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติมในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ในเขตพื้นที่ EEC เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ เนื่องจากมีการเสนอปัจจัยอื่นเพิ่มเติม จากการเก็บแบบสอบถามในส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยสู่การพัฒนา

3.1 ได้แนวทางในการจัดทำหลักสูตรที่จะมีการเปิดทำการเรียนการสอนในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง โดยสามารถจัดทำหลักสูตรระยะสั้น ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว ตลอดจนการเปิดหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนได้หลากหลายตามความสนใจ

3.2 เพื่อใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ของทางคณะ และทางสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่จะเปิดทำการเรียนการสอนในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อรองรับการขยายตัวของโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Easter Economic Corridor: EEC) โดยนำปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านหลักสูตร และปัจจัยด้านครอบครัว ไปประยุกต์ใช้ร่วมกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (7Ps) ในการกำหนดกลยุทธ์เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ที่สนับสนุนงบประมาณในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ผู้เข้าร่วมงานวิจัยทุกท่าน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

References

- กระทรวงแรงงาน. (2560). รายงานการศึกษาวิเคราะห์ฐานข้อมูลแรงงานและประมาณการความต้องการแรงงานของอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (EEC). กรุงเทพฯ: กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงาน
- ไกรสิงห์ สุดสงวน. (2560). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*. ปีที่ 10, ฉบับที่ 1, หน้า 201-207
- ชนิษฐา ชมชาติ, นงลักษณ์ จีวจู และวาสนา จรูญศรีโชติกิจาร. (2560). ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แม่สอด. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. หน้า 498-507
- จำลอง นามูลตรี, วัลภา สบายยิ่ง และนิธิพัฒน์ เมฆขจร. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพนธ์. ปีที่ 15, ฉบับที่ 1, หน้า 25-36
- ใจชนก ภาคอืด. (2556). ปัจจัยด้านการพัฒนาคุณภาพของสถาบันที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับปริญญาโท สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

- ณัชชา สุวรรณวงศ์. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
- ดรุชา รัตนดำรงอักษร. (2560). ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. ปีที่ 11, ฉบับที่ 1, หน้า 215-229
- ทรงธรรม ธีระกุล, วันวิสาข์ แก้วสมบุญ, เสาวนีย์ แสงสีคำ, วารุณี ทิพโอสถ, ศศิธร ตีใหญ่ และโสภิน วัฒนเมธาวิ. (2556). ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณ. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ. ปีที่ 13, ฉบับที่ 2, หน้า 48-61
- ธนพัฒน์ อินทวิ. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกสถาบันศึกษาเพื่อเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา. วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย. ปีที่ 5, ฉบับที่ 1, หน้า 1-14
- ธันยากร ช่วยทุกข์เพื่อน. (2558). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารสุทธิปริทัศน์. ปีที่ 29, ฉบับที่ 90, หน้า 256-271
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2564). แผนบริหารความเสี่ยง มหาวิทยาลัยบูรพา (ระดับมหาวิทยาลัย และระดับส่วนงาน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา
- มีสิทธิ์ ชัยมณี. (2559). การเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยปทุมธานี. วารสารวิชาการ มทร. สุวรรณภูมิ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). ปีที่ 1, ฉบับที่ 1, หน้า 97-107
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2552). วิจัยทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ
- รุจิรา คงนุ้ย. (2561). การศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. ปีที่ 9, ฉบับที่ 2, หน้า 245-256
- วลัยพร ชันตะคุ, จริญญา สมอุดร และนวรรตน์วี ชินอัครวัฒน์. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2563. **Journal of Modern Learning Development**. ปีที่ 5, ฉบับที่ 4, หน้า 28-39
- ศรีสุนันท์ สุขถาวร และกิตติศักดิ์ อังคะนาวิน. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรณีศึกษานักเรียน Admission รับตรง ปีการศึกษา 2561. วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ. ปีที่ 7, ฉบับที่ 2, หน้า 199-215
- ศศิวิมล แสนเมือง. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (2560). แผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี รองรับการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (2561). แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560 - 2565). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2565). *ประมาณการเศรษฐกิจไทย ประจำปีไตรมาส 4 ปี 2565*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการคลัง
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565). *รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน*. เข้าถึงเมื่อ (20 มกราคม 2566). เข้าถึงได้จาก (<http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/08.aspx>)
- อุรัชชา สุวพานิช และสมเกียรติ ชัยพิบูลย์. (2565). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแม่โจ้*. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. ปีที่ 12, ฉบับที่ 2, หน้า 1-18